

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **R. K.**, zastoupeného JUDr. Radimem Kubicou, advokátem se sídlem Frýdek – Místek, O. Lysohorského 702, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy, se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 6.6.2017 č. j. MSK 137298/2016, sp. zn. DSH/29419/2016/Bře, o dopravním přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6.6.2017 č.j. MSK 137298/2016, sp. zn. DSH/29419/2016/Bře žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 23.9.2016 č. j. MMFM 126483/2016, sp. zn. MMFM_S 11142/2016/ODaSH/Neu, jímž byl žalobce uznán vinným tím, že dne 9.7.2016 v době kolem 10:10 hodin z nedbalosti řídil nejméně po ulici Bezručova a Gagarinova ve Frýdku – Místku vozidlo Mercedes – Benz, RZ X po předchozím požití alkoholických nápojů, kdy Policií ČR byla zjištěna nejnižší prokazatelná hodnota alkoholu v krvi ve výši 0,05 g/kg. Tímto jednáním měl žalobce porušit ust. § 5 odst. 2

písm. b) zákona o silničním provozu a spáchat přestupek z nedbalosti podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona, za který mu byla uložena pokuta 2.500 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu delší 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Současně byl žalobce zavázán na náhradě nákladů správního řízení paušální částkou 1.000 Kč.

Žalobce včas podanou žalobou proti shora uvedenému rozhodnutí žalované popíral, že by se dopustil vytykaného přestupku. Nesouhlasil s výsledkem provedených dechových zkoušek, a proto žádá o lékařské vyšetření spojené s odběrem krve. Na jeho žádost bylo toto vyšetření bezodkladně provedeno a jeho výsledkem byla zjištěna hodnota alkoholu v krvi 0,00 g/kg. Správní orgány časovou prodlevou mezi oběma zkouškami dospěly k závěru, že mezi provedením dechové zkoušky a lékařským vyšetřením muselo dojít k odbourání alkoholu, avšak toto posouzení překračuje jejich odbornou znalost, která jim nepřísluší a která náleží znalci v daném oboru. Žalobce v této souvislosti odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2012 č. j. 9 As 120/2011-166 a dodal, že mezi posledním dechovým měřením v 10:23 hod. a odběrem krve v 11:00 hod., byla časová prodleva 37 minut, přičemž při dechovém měření v 10:23 hod. byla zjištěna hladina alkoholu v krvi žalobce 0,29 g/kg. Pokud podle ustálené praxe Nejvyššího soudu dochází k odbourávání alkoholu v krvi rychlostí 0,12 až 0,20 g/kg za hodinu, mohlo za 37 minut dojít k odbourání 0,074 až 0,123 g/kg. Při následném lékařském vyšetření by muselo být v krvi žalobce zjištěno nejméně 0,167 až 0,216 g/kg alkoholu v krvi, což se nestalo a naopak výsledek této krevní zkoušky byl nulový. Jelikož dechová zkouška byla vyvrácena výsledkem laboratorního zkoumání krevního vzorku, měl správní orgán v souladu se zásadou in dubio pro reo řízení o přestupku zastavit. Dechová zkouška na alkohol provedená přístroji Dräger může být ovlivněna dalšími faktory, které mohou způsobit nesprávnost výsledku měření a sám žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že může dojít k ovlivnění tohoto analyzátoru např. kouřením, aplikací některých léků nebo vypláchnutím ústní dutiny ústní vodou apod. Tyto okolnosti správní orgán odmítl zjišťovat, přestože žalobce bezprostředně po provedení dechové zkoušky uvedl, že výsledek je falešný a že se muselo jednat o důsledek ranní snídaně. Správní orgány se nedostatečně zabývaly naměřenými hodnotami, když rozdíl mezi prvním a druhým měřením byl více než 10 %, což podle žalobce poukazuje na zjevnou nepřesnost přístroje. Žalobce také namítal, že výsledky měření mohly být ovlivněny přítomností mobilních telefonů a služebních vysílaček zasahující hlídky. Žalovaný si na tyto námitky vyžádal zprávu Českého metrologického institutu a výrobce přístroje, ovšem k faktickému zkoumání přesnosti měření přístroje Dräger nedošlo. Podle žalobce bylo řízení předcházející vydání rozhodnutí zatíženo závažnými vadami, pro které je žalobou napadené rozhodnutí nezákonné. Žalobce dále namítal, že žalovaný jakožto odvolací orgán rozhodl o jeho odvolání až dne 6.6.2017, tedy téměř 6 měsíců po uplynutí lhůty pro vydání tohoto rozhodnutí až poté, kdy byl písemně urgován. V tomto postupu shledává snahu žalovaného podržet rozhodnutí podřízeného orgánu a co nejvíce „potrestat“ žalobce jako obviněného za to, že s prvostupňovým rozhodnutím nesouhlasil. Žalobci byla nedodržením lhůty pro vydání rozhodnutí způsobena jak škoda, tak i nemajetková újma v tom, že mu byl řidičský průkaz zadržen téměř 11 měsíců, přestože mu byl uložen zákaz řízení v délce trvání 6 měsíců. Další žalobní námitkou bylo to, že ačkoliv bylo správnímu orgánu I. stupně známo, že žalobce ihned po provedení dechových zkoušek žádal o lékařské vyšetření spojené s odběrem krve, byl připraven rozhodnout bez toho, aniž by si výsledek této zkoušky

vyžádal. Protokol o tomto lékařském vyšetření si tak žalobce musel vyžádat sám a předložil jej k důkazu při ústním jednání. Žalobce má také obavy o nezájatost a věrohodnost zasahujících policistů, na což poukázal ve správním řízení. Kolegové zasahujících policistů jsou následníci kolegů žalobce, který v letech 1999 až 2006 pracoval jako instruktor sebeobran, střeleb a taktiky a také vykonával funkci komisaře prověrek způsobilosti pro výkon služby, které nejsou logicky příliš oblíbené. Za rok 2016 byl žalobce 7 krát kontrolován hlídkou, paradoxně jen policisty Obvodního oddělení Frýdek – Místek, nikoliv dopravní policií či jinou. Podle výpovědi zasahujícího policisty S. si vozidla žalobce všimli, když jelo proti nim s tím, že se jej rozhodli zastavit. Zasahující hlídka musela na kruhovém objezdu otočit, změnit směr jízdy a jet cíleně za žalobcem. Touto námitkou se však správní orgány odmítly zabývat, přestože jim přísluší hodnotit věrohodnost svědecké výpovědi. Závěrem své žaloby žalobce poukázal na to, že v současné době je proti němu vedeno další řízení o přestupku, v jehož průběhu napadl podjatost všech úředních osob správního orgánu I. stupně, přičemž žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje podjatost těchto osob neshledal, neboť evidentně rozhoduje tendenčně ve snaze podržet magistrát.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 6.6.2017 č. j. MSK 137298/2016, sp. zn. DSH/29419/2016/Bře a obsahem připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i obsahem správního spisu Magistrátu města Frýdku – Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství, sp. zn. MMFM_S 11 142/2016/ODaSH/Neu a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při svém rozhodování krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu Magistrátu města Frýdku – Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství krajský soud zjistil následující skutečnosti:

- z oznámení o přestupku a z úředního záznamu Policie ČR, Obvodního oddělení Frýdek – Místek ze dne 9.7.2016, jakož i z oznámení přestupku adresovaného Magistrátu města Frýdku – Místku ze dne 12.7.2016, že žalobce je podezřelý ze shora uvedeného přestupku;

- z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy, že dechová zkouška u žalobce provedená dechovým analyzátozem typu Dräger dne 9.7.2016 ve 10:12 hod. ukázala výsledek 0,33 g/kg, při opakované zkoušce v 10:18 hod. 0,29 g/kg a v čase 10:23 hod. rovněž 0,29 promile alkoholu v dechu. V úředním záznamu je zvýrazňovačem zaznamenán „zápach alkoholu“ a dále uvedeno, že žalobce s naměřenými hodnotami souhlasil a žádal lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu. Následně byl převezen na TAZS FM, kde mu byly odebrány biologické materiály spojené s odběrem žilní krve a lékařským vyšetřením. Z oznámení přestupku sepsaného na místě konané kontroly soud dále zjistil, že žalobce toto oznámení podepsal a vyjádřil se k němu tak, že alkohol nepožil, patrně jde o důsledek ranní snídane;

- z ověřovacího listu 7051-OL-D1752-15, že analyzátor alkoholu v dechu Dräger Safety AG & Co. KGaA, Německo, typu Alcotest 7510 Standard byl ověřen dne 20.11.2015 s tím, že doba platnosti ověření uplyne dnem 20.11.2016;

- ze sdělení Magistrátu města Frýdku – Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 28.7.2016, že bylo zahájeno řízení o přestupku žalobce, kterého tento správní orgán předvolal k ústnímu jednání na den 30.8.2016 v 8:00 hod.;

- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně dne 30.8.2016, že žalobce vypověděl, že zastavený nebyl, stál na parkovišti u železářství Habrňalová. Nebyl Policií ČR zastaven, ale stál na parkovišti, kde si byl koupit šroubky. K tomu, zda auto řídil, se nebude vyjadřovat a dodal, že policie stále proti němu něco má. Další důkazní návrhy u tohoto jednání neměl;

- z protokolu o ústním jednání správního orgánu I. stupně ze dne 23.9.2016, že u tohoto jednání byl vyslechnut jako svědek nstržm. M. S., který k věci uvedl, že zastavili vozidlo žalobce, jel naproti nim po ulici Bezručové, kdy vyjel z kruhového objezdu. Rozhodli se jej zastavit, což učinili předepsaným způsobem. Provedli lustraci a následně i dechovou zkoušku, které se žalobce dobrovolně podrobil a při které bylo naměřeno 0,33 a 0,29 a 0,29 promile. Žalobce žádal odběr krve, proto jeli k tomuto odběru a následně na obvodní oddělení, kde žalobci zadrželi řidičský průkaz a učinili oznámení přestupku na magistrát. K námitce, že nebyl žalobce zastaven, ale že stál, svědek odpověděl, že žalobce jel naproti nim na ulici Bezručové a zaparkoval až poté, kdy zapnuli modré výstražné světlo STOP. Žalobce dostihli, když odbočoval na ulici Gagarinovou, celé je to na kamerovém záznamu vozidla;

- z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem vydaném Fakultní nemocnicí Ostrava, Ústavem soudního lékařství, toxikologickou laboratoří dne 12.7.2016, že lékařské vyšetření bylo provedeno 9.7.2016 v 11:10 hod. a jejím výsledkem bylo 0,00 g/kg;

- z rozhodnutí Magistrátu města Frýdku – Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 23.9.2016, že tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným shora uvedeným přestupkem a že mu byla uložena pokuta a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců včetně povinnosti paušální náhrady nákladů přestupkového řízení ve výši 1.000 Kč.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je dále odvolání žalobce ze dne 10.10.2016 podané v blanketní podobě jeho právním zástupcem, které doplnil podáním ze dne 17.10.2016. O tomto odvolání rozhodl žalovaný, jak shora uvedeno, žalobou napadeným rozhodnutím.

Součástí správního žalovaného jsou sdělení společnosti Dräger Safety, s. r. o. a Českého metrologického institutu, která si žalovaný vyžádal k námitkám žalobce, že vyšetření nesmí být prováděno v blízkosti telefonu či jiných přístrojů, jelikož by mohlo dojít k ovlivnění výsledku.

Zásadní žalobní námitkou žalobce bylo to, že se vytýkaného přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu nedopustil. Poukazoval v této

souvislosti především na svůj nesouhlas s provedenými dechovými zkouškami a jejich výsledky, které byly v rozporu s lékařským vyšetřením, dle něhož hodnota alkoholu v krvi byla nulová. Podle žalobce správní orgány výsledky dechové zkoušky upřednostnily jako správné a rozdíl mezi nimi a krevní zkouškou vysvětlily časovou prodlevou mezi těmito zkouškami, během které muselo dojít k odbourání alkoholu z těla žalobce. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 120/2011- 166 ze dne 28.3.2012 poukázal žalobce na to, že správní orgán si nemůže činit sám názor v otázce odbourávání alkoholu vlivem metabolismu v těle, neboť k tomu nemá dostatečné odborné znalosti s tím, že se jedná o otázku znaleckou. K uvedené žalobní námitce krajský soud především zdůrazňuje, že podle ustálené judikatury v České republice platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Prokáže-li správní orgán správně konformním způsobem přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou naplněny znaky skutkového podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.

Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto předpisem je zákon č. 379/2005 Sb., podle jehož ust. § 16 odst. 2 orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření, zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odst. 1 pod vlivem alkoholu a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření, zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňující podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření. Z uvedeného tedy vyplývají dva způsoby vyšetření zjišťující obsah alkoholu, a to orientační vyšetření a odborné lékařské vyšetření. V daném případě správní orgány opřely svůj závěr o přestupku žalobce právě výsledkem orientační dechové zkoušky, která prokázala podle úředního záznamu ze dne 9.7.2016 a oznámení o přestupku z téhož dne, že při prvním měření bylo žalobci naměřeno 0,33 g/kg alkoholu v krvi a ověřovací zkouškou 0,29 g/kg. Protože rozdíl mezi oběma prvními zkouškami byl vyšší než 10 %, byla provedena třetí dechová zkouška se stejným výsledkem, jako u zkoušky druhé, tj. 0,29 g/kg. Po odečtení odchylky 0,24 g/kg, byla tedy zjištěna výsledná prokazatelná hodnota alkoholu v krvi žalobce 0,05 g/kg. Následně provedené odborné lékařské vyšetření, jehož výsledkem byla nulová hodnota alkoholu v krvi, výsledek dechové zkoušky nijak nezpochybnilo. Tento závěr, s nímž krajský soud zcela souhlasí, je logicky zdůvodnitelný tím, že lékařské vyšetření bylo provedeno po 37 minutách od provedení orientační dechové zkoušky. S námitkou, že k otázce odbourávání alkoholu v krvi je vždy zapotřebí odborného znaleckého posudku, krajský soud nesouhlasí. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 120/2011-166 je zcela nepřipadný, neboť v této věci správní orgány svá rozhodnutí opřely o výpočty odbourávání alkoholu vlivem metabolismu v těle žalobkyně, které kasační soud hodnotil jako otázku, k níž správní orgán není oprávněn si učinit sám názor a k jejímuž posouzení je způsobilý znalec či znalecký ústav specializující se na tuto problematiku, tj. toxikologie či soudní lékařství. V této věci nebyl rozpor mezi výsledky dechové a krevní zkoušky dostatečně objasněn a žalobkyni nebyla ústavně konformním způsobem prokázána přítomnost alkoholu

v krvi, proto bylo nutno aplikovat zásadu in dubio pro reo. Nejvyšší správní soud v tomtéž rozsudku poukázal na to, že Policie ČR nedodržela svoji povinnost zajistit žalobkyni odborné lékařské vyšetření ke zjištění alkoholu v krvi co nejdříve, když dle provedených výpovědí svědků čekala na pracovníka příslušného magistrátu, který měl převzít zadržený řidičský průkaz žalobkyně, a teprve až po předání řidičského průkazu tomuto pracovníkovi byla žalobkyně převezena do nemocnice. Naopak lze souhlasit s vyjádřením žalovaného k podané žalobě, ve kterém odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 173/2015-32 ze dne 11.5.2016, v němž je uvedeno, že právě fakt, že v dechu zjištěná hladina alkoholu u stěžovatele jen minimálně překračovala nulovou hodnotu, byl klíčový pro přípustnost konstatce žalovaného i soudu, dle níž pokles alkoholu v krvi nebyl vyvolán ničím jiným, než uplynutím času mezi oběma způsoby vyšetření. Že se alkohol v krvi odbourává, je notorieta a úvaha, že k odbourání jen nepatrného množství alkoholu došlo u stěžovatele právě uplynutím 1,5 hodiny, je myšlenkovým postupem, jehož rozumnost nevyvolává podezření ze svévole či potřeby ověřovat jej znalecky. Úplně jiná situace by nastala při diametrálně rozdílných hodnotách měření; tehdy by bylo znalecké zkoumání namístě. K námitce žalobce, že při zjištěné hodnotě 0,29 g/kg alkoholu v krvi by za 37 minut muselo dojít k odbourání 0,074 až 0,123 g/kg a muselo by při lékařské zkoušce být v jeho krvi nejméně zjištěno 0,167 až 0,216 g/kg při odbourávání alkoholu v krvi rychlostí 0,12 až 0,20 g/kg za hodinu, uvádí krajský soud (rovněž ve shodě s žalovaným), že při tomto výpočtu žalobce nezohlednil hodnotu odchylky 0,24 g/kg odečtenou v jeho prospěch. Krajský soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že pokud dechová zkouška byla vyvrácena výsledkem laboratorního zkoumání krevního vzorku, mělo být řízení o přestupku zastaveno. Výsledek dechové zkoušky 0,29 g/kg nemohl totiž být vyvrácen výsledkem laboratorního vyšetření provedeným po 37 minutách po dechové zkoušce. K námitce, že zkouška na alkohol provedená přístrojem Dräger je toliko orientační a že může být ovlivněna dalšími faktory, což připustil žalovaný i v odůvodnění svého rozhodnutí, krajský soud uvádí, že právě tyto faktory jsou zohledněny odečtením odchylky 0,24 g/kg alkoholu v krvi; tímto faktorem může být i žalobcem poukazovaná ranní snídaně, na jiné faktory ovlivňující dechový analyzátor, jakým může být kouření či užití léků žalobce ani ve správním řízení neuváděl a žalovaný neměl důvod v tomto směru provádět dokazování. Ohledně provedeného měření dechovým analyzátozem žalobce dále poukazoval na to, že rozdíl mezi prvním a druhým měřením byl více než 10 %, z čehož dovozoval na „zjevnou nepřesnost přístroje“. Nepřesnost dovozoval také stejnými hodnotami naměřenými při druhém a třetím měření a poukazoval na to, že výsledky měření mohly být ovlivněny přítomností mobilních telefonů a služebních vysílaček policistů. I tyto námitky neshledává krajský soud důvodnými, neboť pokud policejní hlídka provádějící měření zjistila mezi prvním a druhým měřením odchylku vyšší než 10 %, v souladu s návodem a metodikou obsluhy provedla třetí dechovou zkoušku. Skutečnost, že se poslední provedená zkouška hodnotou shodovala s druhou, neznamená, že měřicí přístroj byl nepřesný – stejné hodnoty se se zřetelem k procesu odbourávání alkoholu v krvi mohou vyskytovat. Co se týče námitek žalobce ohledně ovlivnění měření mobilními telefony a vysílačkami, odkazuje krajský soud na obsah sdělení společnosti Dräger, s.r.o. a Českého metrologického ústavu, která si vyžádal žalovaný v rámci odvolacího řízení a která uvádí v odůvodnění svého rozhodnutí. Tato sdělení žalobcem namítanou přítomnost mobilních telefonů a služebních vysílaček a jejich vliv na přesnost měření nepotvrdila.

Další žalobní námitkou žalobce byla námitka, že pokud by měl být postup správních orgánů v projednávané věci shledán jako správný, pak by možnost řidiče žádat provedení krevní zkoušky ztratila jakýkoliv smysl, neboť její výsledek s nulovou hodnotou by neměl v rámci obrany žalobce žádný smysl. Pokud řidič nesouhlasí s dechovou zkouškou a ví, že před jízdou alkohol nepožil, respektive v době řízení nebyl pod vlivem alkoholu, jeho jedinou obranou a prostředkem schopným prokázat nevinu právě krevní zkouška, k jejímuž výsledku je nutno přihlédnout vždy. V projednávané věci však krajský soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že dechová zkouška byla provedena řádně a její výsledek po odečtení hodnoty 0,24 g/kg, tj. 0,05 g/kg, nebyl diametrálně odlišný od následně provedené krevní zkoušky; v případě podstatných rozdílů mezi těmito zkouškami by byl tento rozpor zapotřebí odstranit znaleckým dokazováním. Podle shora citovaného ověřovacího listu byl však použitý analyzátor Dräger, řádně kalibrován a v řízení nebylo prokázáno, že by byl nesprávně použit, že by naměřené hodnoty zpochybňovaly řádnost provedeného měření, či že by toto měření bylo ovlivněno dalšími faktory jako namítaným důsledkem ranní snídani žalobce či přítomností mobilních telefonů a služebních vysílaček.

Podle žalobce bylo řízení předcházející vydání žalobou napadeného rozhodnutí „ztíženo dalšími závažnými vadami, kdy žalobce má vážné pochybnosti o nepodjatosti a nestrannosti správních orgánů, resp. v řízení došlo k závažnému porušení lhůt pro vydání rozhodnutí, jelikož podal odvolání dne 17.10.2016 a zatímco žalovaný měl povinnost o odvolání rozhodnout bezodkladně nejpozději do 16.12.2016, rozhodl o odvolání až 6.6.2017, tedy 6 měsíců po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí. Žalobce v tom shledává snahu žalovaného pozdržet rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalobce, jakožto obviněného, co nejvíce potrestat za nesouhlas s prvostupňovým rozhodnutím. Byla mu tím způsobena jak škoda, tak nemajetková újma, když mu řidičský průkaz byl zadržen téměř 11 měsíců, přestože mu byl uložen zákaz řízení v délce trvání 6 měsíců. Uvedené žalobní námitky hodnotí krajský soud za zcela nedůvodné. Měl-li v průběhu celého správního řízení žalobce pochybnosti o nepodjatosti úředních osob, mohl namítat jejich podjatost ve smyslu § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. S žalobcem lze souhlasit v tom, že žalovaný jakožto odvolací orgán nedodržel lhůtu pro vydání svého rozhodnutí vyplývající z ust. § 71 odst. 1 a 3 a § 90 odst. 6 správního řádu, nicméně nedodržení této lhůty nezpůsobuje nezákonnost jeho rozhodnutí. Nedodržení uvedené lhůty žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zdůvodňoval neúměrným množstvím nevyřešených spisů a nárůstem agendy dopravních přestupků a poukázal na to, že ve věci žalobce bylo nutno doplnit dokazování vyžádáním vyjádření Českého metrologického institutu a společnosti Dräger, s.r.o. k námitkám, které žalobce vznesl v průběhu odvolacího řízení. Žalovaný proto považuje za absurdní tvrzení žalobce v tom, že by průtahy bylo možno dovodit ze snahy podržet prvoinstanční rozhodnutí a žalobce co nejvíce „potrestat“. Tvrdí-li žalobce, že nedodržením lhůty pro vydání odvolacího rozhodnutí mu byla způsobena škoda a nemajetková újma zadržením řidičského průkazu po dobu 11 měsíců, pak tato žalobní námitka nemůže být řešena v tomto řízení, jehož předmětem je toliko přezkoumání zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí o přestupku.

Pochybení správního orgánu I. stupně žalobce spatřuje v tom, že ihned po provedení dechových zkoušek, žádal o lékařské vyšetření spojení s odběrem krve, přičemž tento správní orgán byl připraven rozhodnout, aniž by si výsledek krevní

zkoušky vyžádal. Podle žalobce porušily hrubě správní orgány ust. § 50 odst. 3 správního řádu, dle něhož jsou povinny zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Krajský soud ohledně této námitky ze správního spisu správního orgánu I. stupně zjistil, že správní orgány měly výsledek krevní zkoušky žalobce při svém rozhodování k dispozici, neboť žalobce tento výsledek prvoinstančnímu orgánu v průběhu řízení sám předložil a tímto důkazem se také oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí řádně vypořádaly. Nemá proto ani tato žalobní námitka vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

Závěrem své žaloby uvedl žalobce své obavy o nezájatosti a věrohodnosti zasahujících policistů a poukázal na to, že v současné době je proti němu vedeno další řízení o přestupku, v němž napadl podjatost všech úředních osob Magistrátu města Frýdku - Místku. Námitku týkající se věrohodnosti a nestrannosti zasahujících policistů se zřetelem k žalobcově dříve vykonávané funkci komisaře prověrek způsobilosti pro výkon služby žalobce uplatnil již ve svém odvolání. Žalovaný k tomu v odůvodnění svého rozhodnutí zcela oprávněně uvedl, že otázku, zda policisté Obvodního oddělení Policie ČR Frýdek – Místek žalobce šikanují či nikoliv, měl žalobce řešit podáním stížnosti k jejich nadřízenému orgánu, avšak nedoložil, že by tak učinil a že by tak tato otázka byla vyřešena a stejně tak nedoložil žádné jiné podklady, zpochybňující profesionalitu či nestrannost zasahujících policistů. Podle žalobce skutečnost, že jej policisté Obvodního oddělení Policie ČR ve Frýdku – Místku nadmíru kontrolují, vyplývá např. z výpovědi zasahujícího policisty S., který uvedl, že vozidla obviněného si všimli, když jelo proti nim s tím, že se jej rozhodli zastavit. Jak ovšem krajský soud zjistil z protokolu o výpovědi tohoto svědka, popsal tento svědek průběh kontroly žalobce provedené dne 9.7.2016 a odpověděl na doplňující dotazy žalobce týkající se průběhu a způsobu zastavení jeho vozidla. Z protokolu o ústním jednání správního orgánu I. stupně, při němž byl svědek vyslechnut, dále vyplynulo, že před podáním svědecké výpovědi byl svědek řádně poučen podle příslušných ustanovení správního řádu a zákona o přestupcích mimo jiné i o následcích úmyslného uvedení nesprávného nebo neúplného údaje správnímu orgánu či zatajení požadovaného údaje. Jestliže se policisté rozhodli provést kontrolu žalobce, konali tak služební povinností, přičemž ve vztahu k předmětnému přestupku je zcela nepodstatné, jakým způsobem zastavili vozidlo žalobce. Z výpovědi uvedeného svědka krajský soud nezjistil jediný důvod, pro který by správní orgány měly řešit otázku nevěrohodnosti zasahujících policistů a pochybovat o věrohodnosti výpovědi slyšeného svědka. Uváděl-li žalobce, že je v současné době proti němu vedeno další řízení o přestupku, v jehož průběhu vnesl námitku podjatosti všech úředních osob Magistrátu města Frýdku – Místku, přičemž o této námitce žalovaný jakožto odvolací orgán rozhodl, že je nedůvodná, tato skutečnost je zcela nepodstatná pro nyní projednávanou věc.

V závěru žaloby žalobce opakoval, že za situace, kdy jediným důkazem v jeho neprospěch je pozitivní výsledek dechové zkoušky, který je vyvrácen negativním výsledkem odborného lékařského vyšetření krve, není možno postupovat jinak, než aplikovat zásadu in dubio pro reo a řízení o přestupku zastavit. Cituje výňatek z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 120/2011-166 tímto způsobem: „Za situace, kdy jediným důkazem v neprospěch žalobkyně byl pozitivní výsledek měření alkoholu v dechu příslušným analyzátozem, musí podle názoru krajského soudu negativní výsledek odborného lékařského vyšetření krevního vzorku (...) vést

k pochybnosti, zda stěžovatelka skutečně alkoholický nápoj před řízením vozidla požila. V takovém případě je pak namístě aplikovat zásadu in dubio pro reo.“ Je nutno ovšem přisvědčit žalovanému, že z této citace je vyňata podstatná část textu citovaného rozhodnutí na podporu argumentace žalobce, když úplný text citovaného výňatku zní: „Za situace, kdy jediným důkazem v neprospěch žalobkyně byl pozitivní výsledek měření alkoholu v dechu příslušným analyzátozem, musí podle názoru Krajského soudu negativní výsledek odborného lékařského vyšetření krevního vzorku, k němuž došlo až po zbytečném průtahu, který je však přičitatelný jen na vrub Policie ČR, vést k pochybnosti, zda stěžovatelka skutečně alkoholický nápoj před řízením vozidla požila. V takovém případě je pak namístě aplikovat zásadu in dubio pro reo.“

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení v souladu s ust. § 61 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 26. října 2017

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**